

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Králem v hlavním líčení konaném dne 9. 6. 2020 v trestní věci obžalovaného [REDACTED] takto:

Obžalovaný:

[REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], bytem náměstí [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED],
v současné době ve VTOS [REDACTED] - [REDACTED], [REDACTED],

se uznává vinným, že

I. v době od 1. 3. 2016 do 14. 10. 2019, v [REDACTED], okres [REDACTED] a ani jinde, úmyslně neplatil výživné na svého nezletilého syna [REDACTED], narozeného [REDACTED], který byl rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 28. 1. 2016 číslo jednací 1Nc 603/2015-11, jenž nabyl právní moci dne 3. 3. 2016, svěřen do společné pěstounské péče mateřských prarodičů, manželů [REDACTED] [REDACTED], narozené [REDACTED] a [REDACTED], narozeného [REDACTED], a to od právní moci rozsudku, přičemž výživovací povinnost mu vyplývala z občanského zákoníku číslo 89/2012 Sb., a byla mu upravena a rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 28. 6. 2016 číslo jednací 1P 68/2016-27, který nabyl právní moci dne 12. 8. 2016, počínaje dnem 1. 3. 2016 v částce 500 Kč, měsíčně splatných vždy do každého 5. dne v měsíci předem na účet Úřadu práce ČR, Krajská pobočka v Českých Budějovicích číslo účtu [REDACTED] a na výživném tak za uvedené období po odpočtu částky 800 Kč uhrazené v roce 2016, částky 2.400 Kč uhrazené v roce 2017, částky 2.400 Kč uhrazené v roce 2018 a částky 600 Kč uhrazené v roce 2019, dluží celkem 15.800 Kč,

II. v době od 16:00 hodin 27. 9. 2019 do 08:30 hodin dne 14. 10. 2019 se úmyslně zdržoval v místě svého bydliště v [REDAKCE], okres [REDAKCE], a jinde na okrese [REDAKCE], a bez vážného důvodu nenastoupil výkon trestu odnětí svobody uložený mu rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 5. 8. 2019 pod číslem jednací 11T 57/2019-154, který nabyl právní moci dne 23. 8. 2019, jímž mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, a to přesto, že byl k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody vyzván Okresním soudem v Písku výzvou ze dne 12. 9. 2019, číslo jednací 11T 57/2019-156, kterou převzal do vlastních rukou dne 26. 9. 2019, když měl dle této výzvy nastoupit ihned v době od 8:00 do 16:00 hodin do věznice v Českých Budějovicích, a do výkonu trestu odnětí svobody byl dodán až dne 14. 10. 2019 Policií České republiky na základě příkazu k dodání do výkonu trestu odnětí svobody,

tedy

ad I) úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

ad II) mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody,

čímž spáchal

ad I) přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku,

ad II) přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 337 odst. 1, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny soud zjistil a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jež je podrobně popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Bylo jednak prokázáno, že obžalovaný v průběhu období od 1. 3. 2016 do 14.10.2019 neplatil výživné na svého syna [REDAKCE], který byl svěřen do péče mateřských prarodičů [REDAKCE] a [REDAKCE] s tím, že vyživovací povinnost mu byla upravena rozsudkem Okresního soudu v Písku počínaje 1. 3. 2016 na částku 500 Kč měsíčně splatných vždy do každého 5. dne v měsíci předem na účet Úřadu práce České republiky a na výživném za uvedené období dluží částku 15 800 Kč po odpočtu částek, uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí.
2. Dále bylo prokázáno, že obžalovaný nejméně v době od 27. 9. 2019, kdy měl nastoupit výkon trestu odnětí svobody, který mu byl uložen ve věci Okresního soudu v Písku 11 T 57/2019-156 až do 14. 10. 2019, kdy byl do výkonu trestu dodán, se zdržoval v místě svého bydliště a bez vážného důvodu výkon trestu nenastoupil.

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

3. Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného, který požádal, aby toto bylo konáno v jeho nepřítomnosti a proto soud četl jeho výpověď, kterou učinil v rámci přípravného řízení, kdy obžalovaný uvedl, že si je vědom své vyživovací povinnosti vůči nezletilému synovi, vyživovací povinnost plnil nepravidelně dle svých finančních možností s tím, že vyzkoušel několik zaměstnání, avšak vždy s ním byl rozvázán pracovní poměr a nevznikl mu nárok na podporu v nezaměstnanosti. Pokud se týká nenastoupení výkonu trestu odnětí svobody, obžalovaný doznal, že tuto převzal osobě na poště v [REDAKCE], avšak na nástup výkonu trestu se chtěl nejprve připravit a rozloučit se s rodinou, proto do výkonu trestu nenastoupil.
4. U hlavního líčení jako listinné důkazy byly konstatovány, pokud se týká bodu 1 výroku tohoto rozsudku, zejména příslušné rozsudky Okresního soudu v Písku, ze kterých vyplývá, v jaké výši byla obžalovanému stanovena vyživovací povinnost vůči nezletilému synovi, byl konstatován přehled placení výživného i zpráv jednotlivých zaměstnavatelů, u kterých byl obžalovaný v období, po které výživné nehradil, zaměstnán. Ze zprávy fy [REDAKCE] vyplývá, že v době trvání pracovního poměru od 13. 2. 2017 do 2. 5. 2017 byl po většinu této doby v pracovní neschopnosti, kterou měl od 6. 4. do 11. 4., od 26. 4. do 28. 4. měl absenci, kterou neomluvil, proto s ním byl rozvázán pracovní poměr. Společnost [REDAKCE] sděluje, že s obžalovaným byl pracovní poměr na dobu určitou, kdy skončil v prosinci, obžalovaný do práce již v listopadu, jeho čistá mzda v měsíci září a říjnu roku 2017 činila 12 981, resp. 12 252 Kč.
5. Firma [REDAKCE] sdělila k osobě obžalovaného, že ve firmě pracoval pouze dva dny, po zbytek trvání pracovního poměru měl neomluvenou absenci, stejná charakteristika vyplývá i ze zprávy zaměstnavatele [REDAKCE].
6. K bodu č. 2 pak byly konstatovány jednak výzvy k nastoupení výkonu trestu včetně doručenky, ze které vyplývá, že tato výzva mu byla doručena 26. 9. 2019, kdy byl vyzván nastoupit výkon trestu ihned, v době od 8.00 do 16:00 hod. do Věznice v [REDAKCE]. Z příkazu k dodání do výkonu trestu pak vyplývá, že z protokolu o dodání do výkonu trestu pak vyplývá, že do výkonu trestu byl dodán 14. 10. 2019.
7. Pokud soud hodnotí veškeré důkazy, které byly ve věci provedeny, jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech za prokázaný považuje skutkový stav věci, popsany ve výroku tohoto rozhodnutí. K bodu č. 1 výroku rozsudku soud konstatuje, že vina obžalovaného je naprosto spolehlivě prokázána, obžalovaný doznává neplacení výživného. Skutečnost, že výživné neplatil vyplývá z listinných důkazů, zejména ze zprávy Úřadu práce ČR, majetkové a výdělkové poměry pak ze zpráv jednotlivých zaměstnavatelů, ze kterých vyplývá i ta skutečnost, že obžalovaný pokud nastoupil ve firmě na pracovní poměr, měl neomluvené absence a proto s ním byly pracovní poměry ukončovány, ať už uplynutím doby určité nebo zrušením pracovního poměru. Listinné důkazy pak rovněž potvrzují i výpověď obžalovaného, pokud se týká bodu 2 výroku rozsudku, že skutečně výzvu k nástupu výkonu trestu převzal a byl do výkonu trestu dodán až 14. 10. 2019 na základě vydaného příkazu k dodání do výkonu trestu.
8. K právní kvalifikaci jednání obžalovaného soud uvádí, že tento pod bodem 1 spáchal přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustí ten pachatel, který úmyslně neplní svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší jak 4 měsíce, v tomto případě je zcela zřejmé, že obžalovaný svou vyživovací povinnost neplnil, tato byla upravena citovaným rozsudkem Okresního soudu v Písku,

Shodu s prvopisem potvrzuje: [REDAKCE]

přičemž je třeba rovněž konstatovat, že po krátké období, kdy obžalovaný v žalovaném období pracoval, dosahoval zcela jednoznačně takových příjmů, které by mu umožňovaly výživné ve stanovené výši hradit, kdy tento činil přes 12 000 Kč, avšak vzhledem k jeho pracovní morálce s ním pracovní poměry byly ukončovány, ať už uplynutím doby určité nebo okamžitým zrušením, je zcela jednoznačné, že bylo ve výdělkových možnostech a schopnostech obžalovaného, který, pokud by plnil své povinnosti zaměstnavatele, výživné ve stanovené výši hradit a naplnil tak všechny zákonné znaky skutkové podstaty citovaného přečinu.

9. K bodu 2 výroku tohoto rozsudku soud uvádí, že obžalovaný zcela jednoznačně nenastoupil výkon trestu odnětí svobody. Důvod, který sám uvádí, že se chtěl na výkon trestu připravit a rozloučit s rodinou, je zcela relevantní, důvody, které obžalovaný ve své výpovědi uvedl, zcela jednoznačně nemohou omluvit tu skutečnost, že obžalovaný výkon trestu ve stanovené lhůtě nenastoupil.
10. K ukládanému trestu soud uvádí, že tento je ukládán jako trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť soud obžalovaného uznal ze spáchání více trestných činů, je ukládán v sazbě za trestný čin nejpřísněji trestný, což je v tomto případě přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody v trvání až 2 let. Při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle § 39 trestního zákoníku hodnotil povahu a závažnost jednání obžalovaného, osobní, rodinné, majetkové a další poměry, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, přičemž povahu a závažnost soud určoval zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, pohnutkou, záměrem nebo cílem.
11. V tomto konkrétním případě povahu a závažnost jednání obžalovaného určuje zejména osoba samotného obžalovaného, který byl v minulosti opakovaně soudně trestán, jak vyplývá z opisu rejstříku trestů, má v něm celkem 7 záznamů, kdy mu byly opakovaně ukládány tresty odnětí svobody, byť jako tresty podmíněné, soud přihlédl rovněž k době, po kterou obžalovaný výživné nehradil a k výši dlužného výživného, i k době, po kterou obžalovaný výkon trestu bez závažného důvodu nenastoupil. Jako polehčující okolnost pak soud hodnotil doznání samotného obžalovaného a s přihlédnutím ke všem těmto okolnostem dospívá soud k závěru, že k dosažení účelu trestu bude postačovat uložení trestu stanoveného spíše při spodní hranici zákonných možností a to v jeho 1/4 v trvání 6 měsíců, přičemž však s ohledem na osobu obžalovaného, k jeho trestní minulosti, je nutno tento trest ukládat již jako trest nepodmíněný, pro jehož výkon byl zařazen obžalovaný do věznice s ostrahou, když jsou splněny podmínky pro výkon trestu v tomto typu věznice.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Shodu s prvopisem potvrzuje: XXXXXXXXXX

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 9. června 2020

Mgr. Martin Král, v.r .
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: XXXXXXXXXX